

[Lembourn.]

ligere, skal udøve forhåndscensur eller blande sig i, hvordan programmerne skal lægges. Tanken er, at det er en efterkontrol, og derfor skal vi egentlig heller ikke stå her i dag og diskutere, hvad der skal være i Danmarks radio. Men nu har flere ordførere været inde på det, og hr. Erhard Jakobsen har jo i den debat, der har været omkring hele dette spørgsmål, offentligt været inde på det, så jeg vil godt have lov til til sidst at sige et par ord om det.

Jeg mener, det er uhyre vigtigt, at tv og radio bringer virkelig dybtgående og omfattende information om, hvad der sker her i folketingset, og hvad der sker i den politiske debat. Jeg tror, hr. Erhard Jakobsen har ret i, at man ikke skal smide „Huset på Christianshavn“ og „Weekend“-udsendelser ud til fordel for et referat af, hvad der sker i folketingset; det skal man ikke. Men jeg kunne meget vel forestille mig, at Danmark radio i højere grad, end den har gjort hidtil, påtog sig f. eks. fredag aften, når folketingsets arbejde er færdigt og de normale udsendelser er færdige, virkelig at give os politikere muligheder for at redegøre for, hvad der er sket, for at redegøre for vore standpunkter, for virkelig at kunne få en helt fri debat. Det kan være én, det kan være to, det kan være mange, men det er helt nødvendigt, at denne kommunikation kommer i stand. Det er ikke, fordi jeg vil blande mig i, hvordan programlægningen skal være, men der må være råd og tid til også at ofre en time efter de normale fredagsudsendelser på virkelig at fortælle befolkningen, hvad der foregår her i folketingset. Demokrati forudsætter forståelse, og selv om vi altså ikke her i folketingset skal pålægge Danmarks radio noget som helst — de må selv finde ud af det — så synes jeg alligevel, når vi nu drøfter det, at jeg gerne vil have lov til at sige, at her ligger en meget, meget stor forpligtelse. For det er nu engang tv, der er massemediet i dag.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne begynde med et par helt

aktuelle kommentarer, fordi jeg jo kunne høre på nogle af de bemærkninger, der faldt, at der endnu er nogle, der tror på, hvad der står i aviserne. Det er der jo ikke noget at gøre ved, men jeg bliver altså nødt til at udrydde det. Brug ikke mere diskussion i dag på at diskutere forhåndscensur. Der er aldrig nogen, der i radiorådet har krævet forhåndscensur i Danmarks radio. Det er avisernes opfindelse. Det står ikke i det officielle referat fra radiorådets møde, som foreligger.

Der er ikke nogen, der har forsøgt personlig forfølgelse af nogen medarbejder ved radioen. Hvad der står i aviserne i dag om det, er fuldstændig forkert. Derimod skulle man måske lige overveje en gang, hvordan i alverden der kan være så god forbindelse mellem medarbejdere ved Danmarks radio og aviserne, at man får svar på et spørgsmål, der internt rettes til radiorådets formand, gennem en foidside i Aktuelt og et par artikler i Ekstra Bladet. Jeg gad nok vidst, hvordan en borgmester i en kommune eller hvordan et kommunalbestyrelsesmedlem ville reagere, hvis et spørgsmål, han havde rettet til borgmesteren, blev besvaret af gartnerens tillidsmænd med et par uforskammetheder. Der er altså ikke tale om personlig forfølgelse. Der er ikke tale om, at nogen ønsker forhåndscensur. Og til hr. Lembourn: der er ikke nogen, der ønsker, at der skal være mere plads til „Huset på Christianshavn“ end til politiske udsendelser. Det er aldrig sagt; det er forkert referat.

En tak til ministeren, ja, endda flere. Jeg giver hr. Orla Møller ganske ret i, at det dokument, ministeren her har lagt frem, vistnok er det stærkeste, der har foreligget i folketingset endnu.

Må jeg sige til mine kolleger: den debat, der er ført indtil nu i dag, er enestående. Sådan har det aldrig været før. Man har altid gået som katten om den varme grød, det var der også en enkelt der gjorde i dag. Endelig ikke hen og diskutere dette: hvor meget skal folketingset blande sig? Endelig ikke. Lad os snakke kassette-tv, eller hvad